

קנח קנים – דף כה עמוד א תלמוד בבלי המבואר "שפה ברורה – עוז והדר" (ליום חמישי)

18 שמתחילה היתה מחוייבת ארבע פרידים בלבד, ועתה מפני כל
 19 הספיקות מוטל עליה להביא עוד ועוד, עד שלבן עזאי עליה להוסיף
 20 ולהביא שמונה פרידים נוספות.
 21 אגב המשל שהביאה המשנה, אודות האיל המשמיע קולות במותו
 22 יותר מאשר בחייו, מביאה המשנה ענין דומה אצל זקני תלמידי
 23 חכמים, שדווקא בעת זקנותם והחלשות גופם, מוסיפים חכמה: רבי
 24 שמעון בן עקשיא אומר, זקני עם הארץ כל זמן שהם זקנים
 25 דעתן מיטרפת – מתערבבת ומתבלבלת עליהם, שנאמר (איוב יב
 26 כ) 'מסיר שפה לנאמנים ומעם זקנים יקח', הרי שניטלת החכמה
 27 מן הזקנים שאינם תלמידי חכמים, אבל זקני תורה אינן כן, אלא
 28 כל זמן שהם זקנים דעתם מתישבת עליהם, שנאמר (איוב יב
 29 כ) 'בישישים חכמה ואורך ימים תבונה', הרי שהישישים מתברכים
 30 בחכמה ובתבונה שהם קונים באריכות ימיהם.

31 הדרן עלך במה דברים
 32 וסליקא לה מסכת קנים

1 המשנה מביאה דעה החולקת על הדין האחרון: בן עזאי אומר, עליה
 2 להביא שתי חטאות, תור ובן יונה. דעתו היא שמין הקן נקבע לא על
 3 פי החטאת, כדעת חכמים, אלא על פי הראשון שקרב, ויש לחשוש
 4 שמא קרבה עולת חובתה ממין אחר והיא כשירה, ונתחייבה בחטאת
 5 מאותו מין, ועל כן עליה להביא שתי חטאות משני המינים.
 6 המשנה מסיימת במשל דומה שבו ממעט נעשה הרבה, כשם שנוכחנו
 7 באופן המתואר לעיל שהגיעה האשה מחיוב קטן לידי חיוב כפול:
 8 אמר רבי יהושע, והו שאמרו אודות האיל, שכשהוא חי קולו אחד,
 9 ואילו כשהוא מת קולו שבעה, דהיינו שיש בו שבעה קולות.
 10 מבארת המשנה את דבריה, כיצד קולו שבעה, משתי קרניו עושים
 11 לשתי חצוצרות, משתי שוקיו עושים לשני חלילים, עורו משמש
 12 לתוף, מעיו לנבלים, בני מעיו לכנורות.
 13 המשנה מביאה דעה הסוברת כי קולו שמונה: ויש אומרים, אף
 14 צמרו לעשות תבלת, והיינו תכלת שבמעיל הכהן הגדול, ויש בו
 15 פעמונים המשמיעים קולם, והוא קול שמיני הנעשה מהאיל.
 16 כוונת המשנה בכל זה, שהרי זה דבר פלא שמשמת האיל מנין
 17 קולותיו מתרבה ונעשה פי שבע מאשר בחייו, וכיוצא בדבר כאן,

תמיד – דף כה עמוד ב תלמוד בבלי המבואר "שפה ברורה – עוז והדר" (ליום חמישי) קסא

20 כעת מפרשת המשנה את צורת שלשת מקומות הללו, ועל מי היתה
21 מוטלת השמירה באלו המקומות, וסדר הנהגת הכהנים שם. מבארת
22 המשנה: **בְּבֵית אֲבֹתֵינוּם וּבְבֵית הַנִּיצוּץ הָיוּ עֲלִיּוֹת בְּנוּיֹת בְּגוּבָה,**
23 **וְלֹא הָיוּ שׁוֹת לְרִצְפַת הַעֲזָרָה, וְהַרְזוּבִים – יְלָדִים הָיוּ שׁוֹמְרִים שָׁם,**
24 **אֲבָל בֵּית הַמּוֹקֵד הָיָה בְּנוּי עַל גְּבִי בִּיפֶת, וְבֵית הַמוֹקֵד, בֵּית הַגְּדוֹל**
25 **הָיָה, וְהָיָה מוֹקֵף מֵתוֹכָם סָבִיב קִירוֹתָיו בְּרוֹקְדִין – שׁוֹרֹת שֶׁל אֶבֶן**
26 **הַבּוֹלְטוֹת מִן הַקִּיר, וְזָקְנֵי בֵּית אָב שֶׁהָיוּ שׁוֹהִים שָׁם לְצוּרֵךְ עֲבוּדַת**
27 **מִחָר הָיוּ יֹשְׁבֵי שָׁם עַל גְּבִי הַרוֹבְדִים. וּמִפְתָּחוֹת הָעֲזָרָה הָיוּ בְּיָדָם**
28 **שֶׁל זָקְנֵי בֵּית אָב שֶׁהָיוּ שָׁם. אֲבָל פְּרָחֵי כְּהוּנָה הֵם כַּהֲנִים גְּדוֹלִים**
29 **שֶׁהִבִּיאוּ שְׁתֵּי שַׁעֲרוֹת, וְרֵאוּיִם לְעִבּוּד עֲבוּדָה, לֹא הָיוּ יֹשְׁבֵי עַל גְּבִי**
30 **הַרוֹבְדִים, אֲלֵא מְנִיחִים כֹּל אִישׁ מֵהֶם אֶת כְּסָתוֹ בְּאַרְצֵן וְעַלִּיהֶן הָיוּ**
31 **יֹשְׁבִים.**
32 **מוֹסִיפָה הַמִּשְׁנָה: שֶׁבִשְׁעָה שֶׁהָיוּ יֹשְׁבֵי לֹא הָיוּ יֹשְׁבֵי בְּבִגְדֵי כַּהֲנָה**
33 **שֶׁלָּהֶם שֶׁהֵם קָדְשׁ, אֲלֵא אִם הָיוּ כָּבֵר לְבוּשִׁים בָּהֶם, הָיוּ פּוֹשְׁטִין**
34 **אוֹתָם, וּמְנִיחִין אוֹתָן תַּחַת רְאִשֵׁיהֶם, וּמְתַפְסִין בְּכַסּוֹת עֲצָמָן –**
35 **בְּבִגְדֵי חוּלִין שֶׁהָיוּ מְבִיאִין מִבֵּיתָם.**
36 **כַּעַת מְבֹאֵרֵת הַמִּשְׁנָה אֶת סֵדֵר הַנְּהַגְתָּם בְּאֵם אִירַע לְאַחַד מֵהַכַּהֲנִים**
37 **טוֹמְאָה בְּשַׁעַת שִׁנְתּוֹ: אִירַע קָרִי לְאַחַד מֵהֶן – מֵהַכַּהֲנִים, בְּשַׁעַת**
38 **שִׁנְתּוֹ, יוֹצֵא מִלְּשַׁכַּת בֵּית הַמוֹקֵד, וְהוֹלֵךְ לוֹ**

פֶּרֶק רִאשׁוֹן - בְּשַׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת
1
2 **מִסַּכַּת תְּמִיד עוֹסֶקֶת בְּסֵדֵר הַקִּרְבַּת קֶרֶבן תְּמִיד, שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם הָיוּ**
3 **מִקְרִיבִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ שְׁנֵי כִבְשִׁים לְעוֹלָה, אֶחָד בְּבוֹקֵר וְאֶחָד בֵּין**
4 **הָעֲרֵבִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּתוֹרָה זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לָהּ כְּבָשִׁים בְּנֵי**
5 **שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עַלֶּה תְּמִיד אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבֶקֶר וְאֶת**
6 **הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים' (במדבר כח ג-ד). וְנִשְׁנִית מִסַּכַּת זֶה בְּסוֹף**
7 **סֵדֵר קִדְשִׁים, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא בָּאָה לְאַחַד דְּבַר חֻכְמָה, אוֹ הַלְכָה שֶׁל הִיתֵר**
8 **אוֹ אִיסוּר. וְאִין בָּהּ אֲלֵא סִיפּוּר דְּבָרִים אִיךָ הָיָה סֵדֵר הַקִּרְבַּת הַתְּמִיד,**
9 **כְּדֵי שֶׁנִּדְעַ כִּיֶּצֵד לְהַקְרִיב בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ שִׁיבְנָה בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ.**
10 **כַּהֲקִדְמָה לְסֵדֵר עֲבוּדַת הַכַּהֲנִים בְּהַקְרַבַת קֶרֶבן הַתְּמִיד שֶׁהוּא הַקֶּרֶבן**
11 **הָרִאשׁוֹן בְּכָל יוֹם, מִקְדִּים הַתְּנָא לְבֹאֵר בְּמִשְׁנָה זֶה אֶת עֵנִן שְׁמִירַת**
12 **הַכַּהֲנִים בְּמִקְדָּשׁ, וְסֵדֵר שְׁכִיבָתָם שֶׁם בְּלִילָה וְקִימָתָם, וְהַנְּהַגַּת הַכַּהֲנִים**
13 **עַד הַקִּרְבַּת הַתְּמִיד.**

מִשְׁנָה
14
15 **בְּשַׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת הָיוּ הַכַּהֲנִים שׁוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְאֵלּוּ הֵם:**
16 **בְּבֵית אֲבֹתֵינוּם – הִיא לְשִׁכְּהָ שֶׁהָיוּ מִפְּטָמִין בָּהּ אֶת הַקְּטוֹרֶת, וּבְדִרוּם**
17 **הָעֲזָרָה הִיְתָה. בְּבֵית הַנִּיצוּץ – הִיא לְשִׁכְּהָ שֶׁהִיְתָה בְּצוּרַת אַכְסַדְרָה**
18 **הַפְּתוּחָה מֵרוּחַ אַחַת, וּבְצִפּוֹן הָעֲזָרָה הִיְתָה. וּבְבֵית הַמוֹקֵד – גַּם הִיא**
19 **לְשִׁכְּהָ בְּצִפּוֹן הָעֲזָרָה, וְהִיְתָה בָּהּ מְדוּרָה קְבוּעָה (רֵאָה אִירוּ).**